

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES

Número solt . 0'15 ptes.

Trimestre . . . 1'50 .

ESPANYA

Any 7 ptes.

AMÉRICA

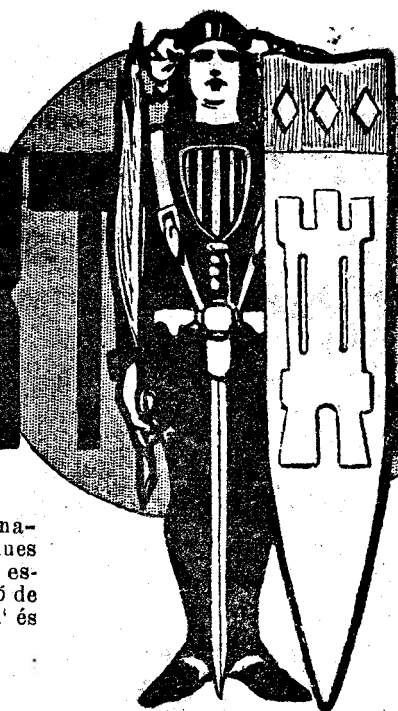
Any . . . 2'50 ptes (or)

ANUNCIS,

ESQUELES, REMESOS
I RECLAMS

a preus convencionals.

BALLART POSITGES

Aquets dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l'autonomia i espontaneïtat socials, la de l'universalitat que porta a la constitució de potencies mundials, se resol en una fórmula d'harmonia qu'és la FEDERACIÓ ESPANYOLA.

E. PRAT DE LA RIBA

(La Nacionalitat Catalana», Cap. VIII, El Nacionalisme polític)

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fórmules, tropassen amb els obstacles i cauen dins el fau de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atraïu l'atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble; que són els ferments i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos qui marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

(«Manifest convidant al primer «Congrés de Govern Municipal»)

REDACCIÓ

ADMINISTRACIÓ:

CARRER
DE LES PARELLADAS,
NÚMERO 9.

Els treballs es publiquen
baja la exclusiva res-
ponsabilitat dels res-
pectius autors.

No 's retornen
els originals.

Any XIII Sitges, 19 de Janer de 1913 Núm. 589

Cuart aniversari de la mort del senyor

D. Bartomeu Misas i Rosés

que passà a millor vida en aquesta vila el día 21 de Janer de l'any 1909

(E. P. D.)

Sa afligida esposa, D.ª Assumpció Forment i Tasis; filles, Manuela i Josefina; germans, D. Artur, D.ª Josepha i D. Manuel; germans polítics, D. Josep Rosés, D. Josep Soler, D. Francisco Ricart i D. Amadeu Cuscó; germanes polítiques, D.ª Concepció Antém, D.ª Salvadora, D.ª Maria i D.ª Remey Forment Tasis; oncles, tíes, consins, nevots i nevodes i demés parents i la raó Social MARIMÓN, BOSCH Y COMP.^a, S. en C., de Santiago de Cuba, Guantánamo i Manzanillo, al recordar a sos amics i coneguts tan dolorosa perdua, es complauen en participarlosi que totes les misses que 'l vinent dimars, día 21 del corrent, es dirán en nostra Iglesia parroquial de St. Bartomeu i Sta. Tecla, seguint l'última a dos quarts de deu, serán aplicades en sufragi de l'ànima del difunt; per lo que 'ls hi agrairán concorrin an alguna d'elles.

Homenatge an En Rusiñol

A nosaltres, qu'hem col·laborat sempre amb l'entusiasme de l' enamorat a tota bella manifestació sitgetana, avui amb goig intens ens plau adherir-nos a l'homenatge qu'els patriotes dediquen a Santiago Rusiñol.

Sitges té contret un deute etern amb l'insigne artista que radicant-

hi son valiosíssim Cau Ferrat ha expandit per tots els indrets del món de l'Art el nom de la nostra estimada vila.

El Cau Ferrat pels sitgetans és tingut i estimat com cosa pròpia. Són gelosos guardadors dels tresors que tanca, i la seva creixent importància ens omple de joia.

La nova florida de atencions que per ell té 'l seu propietari és motiu prou justificat pera que els qu'estimem Sitges demostrém an En Rusiñol el nostre reconeixement.

Els homes de la generació actual hem après a sentir la bellesa seguint i resseguint les sales del Cau Ferrat, ont generosament es mostra al visitant una tan selecta com variada col·lecció de productes artístics. En aquell temple de l'Art hem passat hores de recu-

liment i d'emoció devota emba-dalint-nos en la contemplació de tanta obra admirable. Allí, pujant-nos les sentors marines mesclades amb la epitalàmica cantarella del nostre mar pròdic de tota mena de reflexes, entrant pels gòtics finestrals la diafanitat d'aquell celatje encisador com esguart amorós, el nostre sentiment estètic ha rebut savies lliçons educatives.

A Sitges tothom sent pel preuat Museu una veneració sincera. Mai s'ha donat el cas d'una profana-

ció, ni d'una lleugera falta de respecte. Tothom, desde els més creyents als menys iniciats en cuestions d'Art, està orgullós de aquesta institució cultural que ha portat a nostra vila, en romeria interminable, gent de tot arreu del món, atrèta per la justa fama de la singular col·lecció artística-arqueològica.

Les festes precursoras de la instal·lació del Cau, lo meteix que les que després anaren celebrant-s'hi, foren èxits sorollosos que per tots

els àmbits de la nostra terra escamparen el nom de Sitges bressat pels aires d'un desvetllament artístic que d'Europa duyen. En Rusiñol i la seva colla de *L'Avenç*. Desd'aleshores el Cau Ferrat no es concebeix sense Sitges ni Sitges sense el Cau Ferrat.

Si En Santiago Rusiñol no fos

el prodigiós artista que en les teles i en els llibres vessa copiosament la inspiració del seu geni, llegaria a la posteritat son recort gloriós no més per la seva fundació del Cau Ferrat. I la nostra vila sab ben bé que de la glòria d'En Rusiñol tota se n'auriòla.

LA REDACCIÓ

El Rusiñol de Sitges

Desde la creació del *Cau Ferrat*, Rusiñol i Sitges, són dos noms tan inseparables, que s'hi té el dret de créuer que caminant els temps, es parlarà de Rusiñol de Sitges, com ara's diu Leonardo da Vinci, Rafael Sanzio o Cima da Conegliano.

I no serà més que justícia, perquè si En Rusiñol ha escollit Sitges per conservar la florida y la saó de les aficions de tota sa vida, la vila ha correspost en la mida possible, al amor cerebral que sapigué despertar en l'artista.

El temps, en lloc de minvar la mutua estimació, l'ha fet més forta, i ara, com en una nova florida, En Rusiñol reprèn am gran ardiment, el treball d'enriquir el seu *Cau*.

Si a cada vila catalana hi hagués un artista, un industrial, un home de ciencia o un benefactor que fés en la mida de les seves forces, lo que ha fet En Rusiñol a Sitges, obrint a tots les portes de la col·lecció qu'encloï el *Cau Ferrat*, no caldria pas que els catalans ens encaparréssim gayre somniant llegendes o romiant pervindres; cada vila tindria un motiu de sentir-se orgullosa i els catalans forem els ciutadans d'una de les nacions més cultes.

No cal més sino mirar els esforços que les forces vives i les mortes, fan per obtenir que el Govern (la providencia material del home imprevisor) fundi escoles de tota mena per tots els recons del país; les peticions inacabables demanant llibres per biblioteques arreconades darrera de les taules de tresillo o de bones i males, les subvencions per conservar monuments, que el jovent del país enruna sistemàticament a cops de pedra, i tota mena de fórmules buydes per demostrar aficions que en realitat no existeixen.

En Rusiñol amb el seu *Cau Ferrat*, sense cap subvenció, sense voler ser diputat ni mestre dels minyons que creuen ser artistes, ha posat a Sitges en el mapa especial de les poblacions més civilitzades del món. Ara, en lloc pot parlar-se de ferros d'art, sense que surtin els del *Cau*, els més notables, els millor seriat i la col·lecció més abundosa entre totes. Al costat dels ferros, que n són el nucli primitiu, parpalleja a la llum del Sol de Sitges, els orients dels vidres grecs, romans i fenicis, entremig dels itacinis blanquinosos dels vidres catalans menestrals. Al costat de les

dues riques coleccions, l'una de la materia més forta i tan fràgil l'altra, augmenten l'interès del Museu, mobles d'estil, ceràmiques d'art, imatges vingudes de Fransa i de Flandes, d'Alemanya i d'Itàlia, i per les parets penjen com riques masses de colors triats, els cuadros del propi Rusiñol, den Casas, den Zuloaga, i les dugues obres d'aquell Theotocópuli, el famós Greco de nova fama universal, qu'En Rusiñol fou el primer en glorificar i en lènsar la idea prompte realitzada d'aixecar-li un altar, aprop del mateix mar que banya l'illa de Creta aont nasqué el Greco i aquella hermosíssima Venècia d'aont el gran pintor portà a la encarcerada Toledo l'ànima intel·ligent que tant havia màncat i encara manca a la material pintura de les Espanyes.

Es, doncs, ben clar, que si Sitges ha donat l'encís de la seva antiga blancor, la serenitat del seu cel i la blavor del seu mar al artista, aquest ha correspost presentant l'hermosa vila, a les seves llunyanes germanes, totes les viles d'art del univers; entre les que figura Sitges per obra i gracia del *Cau Ferrat*, fita de romiatge de tots els que rodén el món buscant recons artístics, obres assenyalades i fonts d'inspiració pels renovaments de les arts.

Per xò, en aquest dia en el que's sitgetans sense distinció de cap mena, es reuneixen entorn d'una taula per fer ofrena de la seva amistat, agraïment i admiració al mestre Rusiñol, el Rusiñol de Sitges, jo que tot lo qu'he fet ho he tret del *Cau Ferrat*, o sota dels seus arcs ho he romiat, he volgut ser el primer en lloar sonorament tot el valor didàctic de l'obra reunida i assolida per En Santiago Rusiñol, a Sitges. Per correspondre com cal, no més caldria aprofitar les lliçons que, mudament, donen aquells ferros, aquells vidres, els mobles, imatges, joyells, ceràmiques i quadros; omplir les sales del Cau del ressò de les lliçons donades a les noves generacions si volguessin apèndrer, i veure'hi la situació d'un mestre respectat, dient als jovents que tant podrien apèndrer, que tot allò ha sigut fet, reunit, aprofitat i exposat als catalans i a tot vinent, per un sol home: per En Rusiñol de Sitges.

M. UTRILLO

por d'esser boja, se'ns va tornant ensopeïda.

Els ideals de avuy die, les soles lluites que interessan ane les grans majories, són no més que qüestions materials, exigències del pobre cos; sofriments d'enveja dels uns i estretes d'avaria dels altres, barallantse tots plegats per contentar els crits del ventrell; empenyes del de baix i resistències dels de dalt, i crits d'engunia i mossegades d'agonia per disfrutar, pobre gent!, lo que'n diuen el benestar de la vida. Tot per la miserable carn i res pel noble esperit! Tot per allargar la vida i res per hermojar-la! Tot pels horts productius d'una prosa alimentícia i estragada, i res pels jardins de l'ànima, pels florits caminals de la poesia, pels ais del sentiment i les queixes del pobre cor, pels pobres ideals de coses nobles, acorralats i somorts com si sentissin vergonya de sortir a la cara de la llum!

D'aquell art, fet abans, com plogut de rosada d'una aurora; d'aquell art verge, nascut voltat de lliris i crescut, com un arc de colors que s'aixeca voltat de nuvols que no han rastrejat la terra; d'aquell art somniat mirant, enlaire i buscat en el pensament que veu visions d'un més enllà vaporós i difumit; d'aquell art teixit de heures entre flors descolorides, fresc com el riure d'un infant i misteriós com el pensament d'un vell, no'n quèden més qu'espurnes, débils avergonyiments, guspires mitg apagades per l'alé fred de un poble que se li diu positivista i que s'alaba d'esserho.

L'art per l'art agonitza, per fer lloc a l'art còmers, a l'art cromo, a l'art barato, a l'art il·lustrós, qu'és el qu'entén la democràcia de l'art. Res de somniar, amics meus; res de veure visions, de sentir passar vaguetats allà en els nuvols que

es formen a l'atmosfera del pensament, de cloure els ulls mirant per dintre un més enllà difumit, d'enamorarse d'ombres desconegudes; sempre el natural per-pauta, sempre esclaus i lligats d'aquell natural ple de lleïjoses i tristors, gornit de baixeses d'esperit i de misèries morals, habitat d'homes somorts, mirant el passat com un llibre sense fulls, no creient en el pervindre, peixent resignats les engrunes del present.

Fa tristesa, amics meus, sentir l'indiferència, la malvada indiferència, am que per tots costats se senten els crits que vibren de l'ànima, els batements de tots els cors entusiastes que voldrien sentir la existència hermojejada, florida, visionada entre clarors enlluernadores que servissin de morfina, i l'interès am qu' s'escolien i es consenten els rons d'egoisme, les fredors clíniques, la sed de passions baixes, per complaure la carn de bestia que l'home arrossega per les fangoses roderes de la terra. Am posa estòica, vestits d'homes que pensen i somriuen dels que senten, han mort les religions de tots els cors, les velles i les noves, i voldrien matar la nostra, la santa i noble religió de l'art i la poesia; han tret les il·lusions dels que sofreixen, donatlos sols per balsam i remei de llurs misèries la promesa de riqueses qu'ells estúpidament disfruten; han tret supersticions que consolaven, a cops d'encens, en nom d'una ciència que coneix mal per mal tots els mals, pero que ni els cura ni els distreu, i de la vella aristocràcia n'han fet l'aristocràcia de l'or, una aristocràcia estúpida que volen sostenir per força, covants de la llur obra, tement que ls demés aprenguin la canó del egoisme qu'ells han entonat fins are.

(Acabada.)

Del jardí d'En Rusiñol

El cavall d'En Peret

En sent a la tarda, quan el sol comensava a cansarse d'estar enlape i anava acotxantse poc a poc darrera dels nuvols, venia a buscar-me la tartana d'en Peret, allí a un poble de la costa.

Pujava la capsa de pintar i el cavallet, entrava sota aquell toldo mostrejant a estil de canyamés, i, asseientme sobre ls coixins, que treien el cin per llustre, agafava les corretjes.

Tan poca en tenia la bestiola, que, abans de saber si estavem a punt de marxar, allargava el coll tant com podia i, obrint els forats del nas, pera pendre vent, tanta arrencada tenia que, en compte de tirar, sembrava que l'empenyessin pel darrera. — ¡Xool! — cridavem el personal de dintre, pero ¡cahl! no hi valien bandos ni estiraments de genives. Allò era un córrer a la bayoneta per aquell carrers del poble, fent sortir mares de dintre les botigues a arreplegar criatures; un trontoll de molles i un aixafament de grava, un trasbals de sotracs, que semblava què s'anés a avisar la llevadora.

Qui'ns hagués vist a la sortida, ens hauria pres pel correu o hauria cregut que feyem alguna promitensa; però s'acabaven les cases i... adéu, presses!... Aquell cavall d'en Peret, tan tebió de sangs i fort denervis; aquell histèric Rolando Furioso, aquella bestia sicilianca, se tornava la més mansa criatura encara no's veia el despoblament darrera de les ulleres, com si pensés: «Ja ens hem lluitat davant del poble. Descansém davant del blau del paissatge, que no tinc joventut pera tants estragos».

Y és que el cavall d'en Peret (pobre cavall!) ne tenia un capdell de portarnos a nosaltres i els anys que duia a sobre.

Tanís ne duia, que ni ell mateix els recordava, i no hi havia més que véuerl pera comprendre l'antiguetat del subjecte. Blanc de naixensa, el temps l'havia tornat d'un gris de roba vella, d'un blanc que havia anat a la bugada, d'un cendrós destenit per l'ús de la carretera; s'havia deixat el cabells cansat de mudar el pèl; i ja no tenia llustre en els defòres ni alegria en els dintres, ni un pam de pell verge de nafre o garrotada. Mirat de frènte no's veien més que genolls, i no més que costelles mirantse de perfil, i en el seu cos no més hi quedava crosta. L'única molla, la única vida, la tenia concentrada a la cua, en les orelles i en el fons d'una mirada tristosota, d'uns ulls humils de bondat, guarnits de grans pestanyes que, brillant

sota una cèva d'òs, se veien verdosos i reflexats fent de mirall an el paisatge.

Amb els ulls mitg closos, anava caminant tot xano, xano, fent camí ab santa filosofia. Portava un trot degenerat a pas de marxa, un pas gimnàstic com si volgues lènsar les cames lluny del cos, una tendència a no fer res de lo que li manaven; tossut a la seva llarga experiencia, i, sobre tot, un cop d'esquena que feia ginyolar els pobres òssos del moble que 'ns servia de tartrana, i el feia brandejar com un llaut trangolejant en terra seca.

Amb aquest pas reposat i somogut anavem terra enllà per la vora d'una vinya. El sol queia a l'esquena del cavall, pintantli de blau sa silueta sobre la blanca carretera; i ell, a pesar d'aquella gran calma que gastava, empenia una suor que li baixava pels torrents de les costelles com si fossin les vessants d'una teulada. ¡Pobre bestia! Suant o aixut, ell anava terra enllà missionista de la carga. Ell seguia sa planeta: la desgracia de cavall destinat a ser el company de la persona, al jou d'un pès darrera com suplement d'esclavitud, per falta de paraula pera queixarse. I de tant en tant s'aturava i mirava l'oritzó i se espolsava les mosques que tenia a tret de cua i estombava pera mirarnos, i... — Apa, noi! — li deïem, — ¡que ja hi som! — I ell ho entenía, i la tartrana tornava a sotrequerjar com si fes agüics, i ell tornava a estirar el coll i a olorar el vent, i empenia el trot de l'herba.

Ne deïem el trot de l'herba d'un trot a la decantada que tenia, d'una marxa de bestia esperansada, d'un pas de presentiment: sabia que 'ns acostavem al lloc de pararse, allí en un prat d'herbata pasturable, i això li donava tals forces de flaqueja, tanta força a les cames, que semblava que tingués la passió a la nota verda.

I això que d'aquest color no'n tenia el prat ni pera el gasto d'esperansa. Tant ressec era i tant mistic i aixelat i plé de broces, tant despoblant el terrer i tan faltat d'arbres, ¡que pera fer d'així pintor me posava darrera la tartana i el cavall, i els feia servir pera donarme ombra.

No era dolenta per lo que a mi em convenia, però si molt insegura i capritxosa, ja que quan més ensinistrat estava perguint una nota de color o un cap de nuvol o burlantse ella de mi, com si tot d'u a sortís el sol a donar llum an els meus dubtes, la claror que buscava i no trobava me invadia l'estudi, i era que l'ombra se'n

anava a pasturar, atreta per aquelles quantes herbetes d'herbolari, que semblaven més remei que substancia alimentícia.

Res més magre que aquell brenar fora de temps. Arrossegant la tartana, el cavall pujava els marges pera haver una farigola, o un brot d'espigol, o una floreta més bonica a la vista que gustosa al paladar; estirava el coll tant com podia, am tot el bé de Déu de corretjes, pera pasturar un branquilló; saltava pedres enllà, sempre amb el destorb de la ditxosa tartana; i ell, amoinantse am la feina, i jo ab la meua, ens trobava la foscor, aquella hora solemne de un día més que acabava, d'un paset més vers el camí de la mort, d'una altra posta de vida.

Així semblava pressentir-ho la bestiola, i s'entornava tot trist per la carretera. Ja no era el trot lo que duia: era un pas de anar a la processó o a un enterro, un caminar ab el cap baix, un ensopeïment de marxa fúnebre am lluna, am veus de cap al tart, am queixes misterioses i crits de aucells de nit i totes les mitges ombres de aquella hora i totes les vaguetats i boiroses fantasies de la fosca.

Ja amb els fanals encesos entravem al poble i ens despedíem del cavall.

El ja ho sabia, i a l'endemà ens el duíem tot lo content que podia estar un cavall de tants anys i tantes xacres.

Cada dia feiem la meteixa feina: gran arrencada, *trotillo*, trot de l'herba i marxa trista, i, a copia de fer lo meteix, havíem arribat qu'ens compreníem el genit.

Sabia tant els camins que teníem que seguir, coneixia tant les parades, que ell mateix se graduava la marxa, tombant aquí, passant allí per la dressera, aturantse als llocs de fer beguda si 'ns descuidavem d'avisarlo, i dirigint ell mateix la maniobra.

Ni frè necessitavem el millor frè era la seva gran experiencia de la vida. Cuan venia una baixada s'apunyalava a la tartana amb els colzes de darrera, posava les ferradures de talons i's deixava empenyer com si sentís la voluptuosa sensació de anar en montanyes russes; cuan tenia que pujar feia essés am malícia, i fins crec que ens feia l'ullet, somrient de sa travessura; cuan era al pla feia i desfeia com si fos a casa seva.

Mai entre nosaltres teníem la més petita disputa; cor de cavall que volés, cor de home que desitges. Un petit avís am les regnes bastava pera ferlo canviar de rumbo i de parer. Si discutíem a dintre, ell s'esbravava am les mosques; s'adormia si cantavem, i semblava pendre part en la conversa am tal agrado, que molts cops l'empeníem de paraula i ell no'ns contestava per prudencia.

Perque de prudent ho era més que nosaltres mateixos. Mai reliscava ni posava una cama més enllà de la seva pariona sense mirar lo que trepitjava; se li podia posar un estenegall de criatures a la grava sense que'n malmetés ni una; no'ns gastava quasi res de ferradures, era aiguader i no tenia cap vici.

Bestia nascut, podent néixer persona, i sentho més que molts que ho semblen, aquell genit de cavall se'ns havia fet simpàtic, aquell cos apropiantse a la mort a pas de carga, ens havia robat la voluntat i ens feia llàstima, i li deixavem fer lo que volia, convensuts del poc temps que li quedava de vida.

¡Pobra vidal Poc creia jo tenir de veurel acabar a l'anar-nem un día de aquell poble, ni poc m'esperava presenciar sa agonía.

Va ser un día de toros. La plissa estava plena i el poble demanava caballos com una fera famolénca.

D'allí el fons va sortir un cavall blanc, un caual, que jo havia vist feia poc; el cavall d'en Peret, que se l'havia venut el día avans; segons van dir-me.

Montat per en Badila, va comparèixer a les arenes entre crits i aplaudiments que rebia el picador, test i satisfet a sobre de aquelles pobres costelles, somrient al poble que'l cridava cuadrant sa corpulència, a sobre d'aquella magresa, sens recordarse de la víctima infelís que duia a sota, content de l'èxit i prometent lluirse am la mirada.

Al mateix temps, el cavall tapat d'ulls, obediènt com sempre, manso de por i de velles, portava, il·lusionat, el trot de l'herba! Corria, l'infelís, de costat sobre la pista, estirava el coll com si's trobés a la blanca carretera, i potser s'estranyava de no sentirse el pes de la tartana, i... ¡qui

Discurs d'En Rusiñol

en la Festa Modernista celebrada a Sitges el 4 de Novembre de 1894 amb motiu de la inauguració del CAU FERRAT.

Es la tercera vegada que el Cau Ferrat se reuneix a prop del mar; la tercera vegada que, fugint del soroll de la ciutat, venim a somniar al peu de aquesta platja hermosa; a sentirnos bressar al compas de les onades, a pendre aigües de poesia, malalts qu'estém del mal de prosa que avuy corre en la nostra terra.

Venim aquí fugint de la ciutat, per trobar-nos tots junts i junts cantar lo que 'ns surti del fons del sentiment, per treure 'ns

el fred que corre per les venes de tothom xoplugantnos sota la bandera de l'art; per banyarnos i embriagarnos de sol, de sol i llum que 'ns assequi per un moment la tristesa de la boira; venim perque necessitem espolsarnos d'assobre tanta farsa egoista, tanta sensatesa fingida, tanta farda de sentit comú, tanta serietat farsada o riure estúpid com ha imposat el menestral enriquit per una banda i per altra la democràcia, an aquesta terra nostra que, per

sabl... se creia potser també arribar an aquell camp d'espigol i flors blanques, an aquell pla de descans am vistes a la serra, an aquell raser de planuria guarnit de núvols o d'estrelles.

¡Pobre cavall! Tot d'una, el toro l'embesteix i el picador l'atura. Hi ha un moment de quietut. S'apuntala la víctima, i la fera li deixa al mitj del pit una horrosa ferida.

D'aquella ferida oberta, com una font abundosa, en comensa a rajar sang; sang que li baixa per la cama i li tenyeix de dalt a baix; li agafa un tremolor que li remou tots els nervis; un petament de dents, una terrible suor; però no una suor com aquell d'aire lliure, sinó una suor negra que semblava destenir aquella ossamenta. La suor de l'agonia que'l matava sens defensa.

Després d'aquella, sempre entre aplaudiments, va rebre un altra, i continuà obeint, i una altra i altres, i van retirar-se els picadors de la plassa.

Jo també volia anar-me'n i no sabia com ferho, i vaig quedar-me, i altra vegada va tornar el cavall a continuar el seu martiri.

Ja no era el mateix de sempre: destrossat, replé d'estopa, cuasi negre, volia trotar encara i no podia, volia estirar el cap i li queia, i no veia aont anava, i un cop hauria caigut a no haver-se apuntalat a la barrera. De tant en tant tambelajava, i el picador temia se li morís de sobte; do nava un pas més i alavsa aquella cama ferida; semblava que plorés: am tanta pena torsava el coll i el deixava penjar sobre la espallta.

Per últim, un mosso va acompanyar-lo a morir acostant-lo fins a la meteixa ferra; per últim, el toro va obrir-lo de dalt a baix com esquinçant-lo, i obert de ventre, trepitjant-se ell mateix; per últim va cridar el poble que l'aguessin, no sé si per fàstic o per llàstima.

I dic mal al dir per últim. Per més que sembla impossible, encara el varem tornar a veure: encara, cusit, va pendre una altra pica; i allí mateix, a sota la barrera on me trobava, un mosso li va donar una tremenda punyalada, i aquella fera d'home va ser en aquell moment el millor cor de tots els que's trobaven a la plassa.

Va ajeures el pobre cavall d'en Peret, va saccejar les cames del darrera am violència, per última vegada va estirar el coll, i va quedar inmovil sobre les brutes arenes.

Al cap d'una estona, encara va moure una orella, i va ser la darrera extremitat de la vida que fugia. Després era un pilot de carn amb uns ulls que encara miraven. Dintre d'ells, humits encara de bondat, guarnits de grans pestanyes, més enfonsats que mai dintre de la cova d'ós, ja no s'hi veia el paisatge: s'hi veia tot un poble que cridava i aplaudia.

SANTIAGO RUSIÑOL

Breviari

Avui, amic, tenim de anar al Cau Ferrat a rendir culte an En Rusiñol; mes, avans, seguint la llei de criansa del bell casal, entrarem a la Botiga del Cau i demanarem que'ns vagin a obrir.

Ara passém pel carrer d'En Boïc. La llenca estreta de cel és blava, blava la mar, i blanc el Cau. La porta que s'obra fa un gemec de fada. ¡Ai, la claror que's desmaia pels murs gaus!

Murs coberts de teles lluminoses, pintures clàssiques, transparencies de tebis interiors, jardins transplantats al llenç, dones nues i fortes, cornucopies i retaules, ferros forjats ab foc divinal, àmfores i gerros, porrons i cantimplors, llits i armes de cavallers, verges pietoses, crucifixs ab dolor i deveses parpellejant. Tot això vos omple els sentits d'una gracia infinita i vos fa sentir pregona vocació vers l'Art pel Art i pels genis de l'Art.

I an aquí se vos comencen a obrir els llavis pera la llaor, i resen fervorosament la oració a la Bellesa, acabant demanant que jamai ressoni sota aquelles voltes gracioses la oració als Jardins Abandonats.—HELIUS

Junta Municipal de Vocals Associats

Air a mitj dia la J. M. de V. A., baix la Presidencia del Sr. Alcalde, D. Pere Carbonell Mestre, celebrà sessió de primera

convocatoria, aprovant per unanimitat el pressupost extraordinari pera 1913. Hi assistiren els regidors Srs. Querol, Dalmau, Parera, Selva i Carbonell Soler, i els vocals Srs. Parcerisas, Rimbau, Gené Pascual, Sabaté, Anton Mirabent i Bartomeu Virella.

La minoria julianera brillà per la seva ausencia. En Julià, En Mitjans i En Durán, no pogueren fer miting no's prenen la molestia de anar a sessió. I En Llauredó temps ha que s'ha guanyat la llicencia absoluta.

Hospital de S. Joan Baptista

SUSCRIPCIO organitzada pel «Patronato para la beneficencia local de Sitges» para contribuir a sufragar els gastos de construcció del nou Hospital:

Suma anterior.	46.405'30
Entregat per la Junta organitzadora de la Tómbola.	4.854
Producte de la rifa de mobles.	1.791'25
Producte de la festa «Tiro de Pichón», de 1912	943'15
Josep Carbonell Rigual	150
Fraucisco Jansá	123'25
Joan Turull	100
Josep Hill Feliu, a la memoria del seu senyor pare.	100
Miquel Forment	71'75
Enric Mitjans	50
Ignasi Jaumeandreu	50
Josep Planas Planas	50
Recaudat entre varis socis de germandat La Fraternidad.	29'30
Associació Marins pescadors	25
R. B.	25
Couxita Jacas	25
Josep Ferret Obrador.	25
Rafel Comas	25
Antoni Mirabent	20
Donatiu anònim	6'75
Antonia Vidal viuda de Arias.	5
Joan Bartés	5
Enric Busquets	5
Isidro Sabaté.	5
Josep Puig Junyet	5
Bonaventura Mestre	5
Maria Planas viuda Milà.	5
Antoni Milà.	5
Josefa Ferret Argelagós	5
Bonaventura Rosés	5
Sebastia Carbonell Mussons	5
Jacinto Santacana	5
Bartomeu Carbonell Batlle	5
Bonaventura J. Laporta	5
Casilda Vias de Milà	5
Jaume Torrens	5
Rosa Miret de Gibert.	5
Josep Llopis Llopis	5
Manel Sariol	5
Joan Sabaté	5
Agustí Montané	5
Josep Planas Carbonell	5
Familia Servet	5
Jaume Cots Llopart	5
Filomena Plana	5
Matilde R. viuda Cardó	5
Teresa Folguera viuda Cardó.	5
Manel Bertran	5
Joan Ferret Carbonell	5
Antoni Mirabent	5
Juan Lafarga	5
Amadeo Bertran	5
Fraucisco Bartés	5
Antoni Cusiné	5
Josep Selva	5
Maria Bertran	5
Josep Matas	5
Primitiu Ferrer	5
Joan Esteve	5
Josep Masó	5
Josep Olivella Via	5
Antoni Martí	5
B. Bartomeu Valls	5
Miquel Parcerisas	5
Quiteria B. viuda Clara	5
Total.	55.094'75

(Segueix oberta la suscripció)

RELACIO de la suscripció fomentada a Santiago de Cuba i a Guantánamo per D. Rafel Llopart Ferrer, pera sufragar els gastos motivats per les millores disposades pel mateix senyor al Sant Hospital d'aquesta vila, segons a continuació s'expressa:

Josep Marimón	75
Josep Bosch.	75
Joan Catusús Catusús	50
Un Cuba	50
Una Cubana.	30
Emili Chivas	50
Antoni Bravo	50
Josep Gorgas Ferrer	25
Josep Bertran Hill	25
Josep Gorgas Armengol	20
Torrens Germans i Comp. ^a	40
Un català	20
Enric Martí	10
Pau Barrabeig	10
Josep Bertran Batet	10
Antoni Arias	10
Manel Fernández Rosillo	20
Josep Martínez Badell	5
Antoni Batlle	5
Bonaventura Gené	5
Josep Bori	5
Antoni Selva	5
Calixte Bergnés	5
Brunu Ferrer	5
Joan Petit	5

Sumen 610

Els 610 pessos, invertits han donat un resultat de pessetes 3.320'70

Partides anyadides:	
Una senyora de Sitges	100
Rafel Llopart	240'35
Recaudació total ptes.	3.661'05
A la avans dita suma total de pessetes, el Sr. Llopart li ha donat la següent aplicació de pago:	
J. Parera, s/c per mobles	2.635
M. Pascual, id. rampes i acerès	526'50
Construcció de la Capella	500
Total pagat ptes.	3.611'05

RESUM	
Total recaudat ptes.	3.611'05
Total pagat	3.611'05
 Igual	

Reemplás de l' Exércit

Allistament de 1911	
Josep Masip Mitjans.	
Josep Farrán Llopart.	
Ramón Monter Marqués.	
Bartomeu Ferret Carbonell.	
Marián Alemany Argenter.	
Magi Comas Mardarás.	
Joaquim Gargallo Vivas.	
Josep Pañella Comas.	
Anton Montaner Soler.	
Josep Carbonell Padró.	
Marián Coll Arnau.	
Anton Ciré Gorina.	
Isidro Jacas Rovira.	
Sebastià Mora Mora.	
Josep Bértrán Sala.	
Pere Montaner Comas.	
Francisco Ferret Domingo.	
Olegari Brunet Montané.	
Magi Pañella Sardá	
Aniceto Santiago García.	
Francisco Argenter Ferrer.	
Julià Planas Vendrell.	
Francisco Carbó Planas.	
Jaume Sardá Satgés.	
Marian Mirabent Mirabent.	
Joan Oliver Bori.	
Rafel Sánchez Arnau.	
Anton Duran Almirall.	
Isidro Zarrau Zanda.	
Josep Junyent Raventós.	
Geroni Fonfria Mora.	
Daniel Morando Triedu.	
Pere Farrán Brauet.	

Cridem especia ment l'atenció dels nostres lectors sobre l'edicta que a continuació inserim, pel qual l'Alcaldia adverteix als minyons sortejats en 1912 i als qu' en 1913 deguin serho, que s'han creat ja les Escoles militars ont poden adquirir la instrucció preparatoria. Tant els que paguen com els que tenen declarada excepció i fins els excedents de cupu, venen obligats a saver la instrucció militar, que per la Llei ara és obligatoria; per lo qual a tots e s'interessa conèixer les disposicions que a la creació i funcionament de les Escoles de referencia afecta:

EDICTE

D. Pere Carbonell Mestre, Alcalde Constitucional d'aquesta vila,

Faig saber: Que l'Excm. Sr. Capitá General d'aquesta regió ha disposat l'establiment d'Escoles en cada Caixa de recuita, pera la instrucció preparatoria militar de l'Exércit dels qu'hagin pagat el primer plas de la cuota de reducció del temps en fines, corresponents al reemplás de 1912, pera els que desitgin pagarla com pertanyents al reemplás de 1913, i pera els del Cupu d'instrucció de un i altre any.

Els joves interessats que desitgin rebre instrucció militar i aculir-se als beneficis que concedeix la Llei de Reclutament, han de sollicitarho a la possible brevetat mitjansant instancia dirigida al Excm. senyor Capitá General, fent les manifestacions i acompanyant els documents que s'expressen en l'article 30 de les instruccions provisionals al efecte publicades. A la Secretaria de l'Illm. Ajuntament es facilitaran cuants informes necessitin els interessats.

Sitges, 18 de Janer de 1913.—L'Alcalde, Pere Carbonell.

Sessió de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 18

Se celebrà de segona convocatoria, baix la presidencia del Sr. Alcalde, don Pere Carbonell Mestre, i amb assistència

dels regidors Srs. Querol, Dalmau, Parera, Yil, Selva, Julià, Durán i Mitjans. Llegida l'acta de la sessió anterior, hi trovaren què dir, com de costum, els julianers, que de un quant temps an aquesta part les empenen de dret contra el Secretari Municipal, nostre bon amic En Claudi Mas i Jornet. En Querol, En Parera i la Presidencia defensaren resoltament al digne funcionari. En Mas pot estar ben satisfet de excitar les ires de la trepa capitanejada per qui degué ser destituït del carrec de Secretari del Ajuntament a causa de les grosses irregularitats que se li descobriren. En Durán feu constar la seva opinió respecte a dos o tres punts tractats en la sessió anterior, a la qual no assistí.

Es llegiren i aprovaren, amb el vot de la minoria en contra, els convenis de sub-administració de l'impost de Consums i de l'arbitri de Matansa corresponents a les carns de tocino.

Acte seguit es donà compte d'un ofici del Govern Civil comunicant que, d'acort ab la Comissió Provincial, havien quedat aprovats els comptes municipals corresponents a l'any 1911.

El resum anyal de la recaudació per l'impost de Consums i arbitri de Matansa, que a petició d'En Julià havia quedat sobre la taula en la sessió anterior, és també aprovat, inclús pe'l propi Julià, a pesar de que a hores d'ara encara ha de mirarsel, segons confessió propia.

Llegida una instancia del industrial D. Anton Muntané Sardá alegant considerarse ab-dret a esser nomenat operari de torn per treballar durant aquest any a utilitat del Municipi, s'acorda passi a informe de la Comissió de Governació; i lo mateix es resol respecte a altra instancia qu' en igual sentit es llegeix després, firmada pels industrials senyors Pascual i Freixas.

En Julià vol establir diferencies entre el cas del primer reclamant i el del segon, pero En Querol, En Parera i el President li demostren que a ún i altre s'ha de aplicar el mateix criteri, i que l'Ajuntament no ha de fer jocs de compares ni comares.

Per últim En Mitjans reproduceix la pregunta feta en la sessió anterior respecte a certa viuda acullida a l'Hospital mitjansant el pago d'una pensió per ses estancias, en raó a que té familia rica que li passa cinquanta pessetes mensuals. El Sr. President li contesta ampliant i ratificant lo manifestat en la sessió anterior, i En Julià, que aleshores am tal pretext representà una comedia am general regosit del respectable públic, ara no bada boca com si a còpia de bromur hagués ben amansit els nervis.

CRONICA

Al banquet que en honor d'En Santiago Rusiñol avuy es celebra en el «Hotel Subur», hi assistiran, vinguts expressament de Barcelona, nostres particulars i bons amics D. Miquel Utrillo i D. Arcadi Mas Fontdevila i els senyors Jordá, Folc i Torres, Junyent i Cabot, i probablement també el Mtre. Morera, els Srs. Sarmiento i Jori i altres personalitats de relleu dintre l'intellectualitat catalana.

Passat demà, dimars, compleixen quatre anys que l'abnegat compatriota D. Bartomeu Misas i Rosés deixava de existir, sumintuos a tots en el més punyent dolor.

Ja may prou lloada i enaltida la obra de regeneració i de moralitat administrativa qu' ell portà a cap en la Casa Comunal, voldriem encara avuy glosar ses virtuts civiques dins el més coratjós ambient; mes temem obrir de nou la llaga que'l seu exil ens ha produït, descobrintnos respectuosament enfront del seu recort inesborrable ens imposém la violència de un silenci religió.

El millor homenatge que a sa brillant memoria podem tributar en aquets instants, és continuar seguint ab disciplina ses petjades fermament impreses en els camins del patriotisme; de la probitat i de la honradesa.

Entusiastes joves del «Casino Prado Suburense» han organitzat pera aquesta nit un gran Ball particular de disfreses, el qual promet veures molt concorregut. Al igual que en el celebrat el passat Carnaval en aquesta diada, el saló estarà encatit i es repartiran programes.

Demà, dilluns, festa de Sant Sebastià, en la ermita consagrada a sa veneració s'hi celebraran els acostumats cultes religiosos de costum, entre ells solemne Ofici i Rosari cantat.

Se'ns diu que la Srta D.ª Cándida

Pujadas, en dites solemnitats i en obsequi an aquell sant martre, lluirà sa privilegiada veu interpretant apropiades composicions.

Es trova malalt de cuydado nostre benvolgut amic el contractista de obres D. Pere Farrán Cortés. Celebrarem una prompta completa millora.

Air, dissapte, finí el plas d'exposició al públic del plan de reforma del «Cap de la Vila», sense que se hagi presentat cap reclamació en contra del projecte; quedant, per lo tant, en ferm, el nou plan de la esmentada reforma urbana.

Dimecres últim i air, dissapte, respectivament, en nostra Iglesia parroquial se uniren en el sant llas del matrimoni els estimats compatriotes D. Anton Mirabent Camps i D.ª Dolores Martí Escala, i D. Josep Tutúsas Durán i D.ª Maria Zerrán Landa.

Desitgem als rescent casats una nova vida de ditxes i ventures.

Per notícies rebudes de Barcelona ens enterem de la mellora operada en la malaltia que fa dies reté en el lit a nostre apreciat amic i compatriota D. Bartomeu Carbonell Mussons. Ho celebrém.

Com tots els anys, el passat divendres, festa de Sant Antoni Abad, en la platja de San Sebastià van beneirse les besties de tir i carga, efectuant aquesta crimonía el Rvnt. Vicari de aquesta parroquia Mossén Serafi Alemany.

Conforme anunciavem en nostre número anterior, el passat diumenge va tenir lloc en el «Casino del Prado Suburense» la Junta general reglamentaria pera la exposició de comptes, discussió de les reformes en projecte i elecció de nova Junta pera 1913.

Oberta la sessió pel Sr. President, don Artur Misas, el Secretari Sr. Termes va llegir l'acta de la sessió anterior, que fou aprovada; donant lectura a continuació a una suscinta «Memoria» dels treballs realitzats per la societat, ademés dels seus propis quefers: els festetjos realitzats pera el millor llupiment de la vila. Am datos elocuentes e incontrovertibles es demostra en ella son florent estat económic, tot lo qual meresqué la unánim aprovació dels reunits.

Posat a discussió el plan de les reformes que poden ferse en el edifici pera son embelliment i engrandir-lo, el Sr. President donà a conèixe l'plan económic bosquejant per la Directiva, pel qual són factibles de portar a cap gran part de les esmentades reformes.

Després de lleugera discussió en la que hi intervingueren varis socis, se acordà la conveniència de portarles a cap parcialment baix el plan económic proposat per la Junta Directiva, a la que se li endressà un vot de confiança.

Seguidament va procedirs a la elecció de la Junta Directiva, resultantho en la següent forma:

President, D. Artur Misas Rosés; Vice, D. Joaquím de Querol Llopis; Tresorer, D. Joan Marsal Brunet, Bibliotecari, don Ramón Izabal Ferrer; Vocals, D. Manel Monfort Escala i D. Anton Sariol Vidal; Secretari, D. Rafel Termes Junyent; i Vice, D. Miquel Parcerisas Olivella.

Els planols de reforma, que's troven exposats en la referida societat, són deguts al arquitecte D. Ignasi Mas Morell, i per sa elegancia i correcció de linies, aixís com per la senzilla i encertada decoració que presenten, fau l'elogi més complert del seu autor.

A la vetlla del passat dimecres foren administrats els Sants Sagraments a la bondadosa compatriota D.ª Salvadora Masó, viuda de Julià.

De veres desitgem a la virtuosa muller un bon alivi en el seu estat.

L'altre dia, a Barcelona, varis companys i admiradors de nostre distingit amic i col·laborador D. Ramón Suriñach Senties li oferiren un banquet ab motiu de la publicació del seu darrer libre «Petites proses», que tan d'èxit ha assolit i per lo que de tot cor desde aquestes columnes el felicitem.

IMPREMPTA Y LLIBRERIA: J. SANTACANA

Compañía Proveedora de Carnes ALEMANY (S. en C.)

Proveedores de S. E. el Doctor Laguarda, Obispo de Barcelona; de los Sres. «Badosa y C.^a» de Garraf; de la fábrica cementos de los Sres. «M. C. Butsers y Fradera» y otras altas empresas.

Domicilio social: San Francisco, 54: SITGES

Esta casa expende en sus mesas de la Plaza-Mercado carne de Ternera procedente de las famosas ganaderías de Galicia, á 1 peseta libra.

Carnero á 0'70 ptas. los 400 gramos.

Cordero á 1 peseta los 400 gramos.

Cabrito á 1 peseta los 400 gramos.

Castrón á 0'60 ptas. los 400 gramos.

Mesas en la Plaza del Mercado, números 4, 8 y 9.

Servicio domicilio por dependientes de la casa

Franc. ^{co} Yll

ENCARGOS RAPIDOS

SITGES: Parelladas, 58 y Cap. de la Vila, 2.
BARCELONA: P. Gracia, 46, Colmado Jorba.
Asahonadors, 35, junto a la calle de la Princesa.

Paseo de Gracia, número 46

COLMADO + JORBA

TUPINAMBA
TOSTADERO DE CAFÉ
AROMA CONCENTRADO con REAL PRIVILEGIO.
— TODOS LOS CAFÉS DE ESTA CASA PUEDEN SER SOMETIDOS A ANALISIS —
Sucursal en SITGES:
JOSÉ BARTROLÍ, Nueva, 11

AGENCIA DE ENCARGOS

A GRAN VELOCIDAD

Fulgencio Sanahuja

Dos viajes diarios: mañana y tarde

BARCELONA: Petit Tèrminus, Aragón, 280 (frente al Apeadero); Hospital, 9; Plaza Comercial, 10 (Centro de Recaderos) frente del Mercado del Borne, Teléfono, 1909.

SITGES: Calle de Jesús, número 16: SITGES

Máquinas SINGER

para coser y bordar y para toda clase de Industria en que se emplea la costura.

SE CEDEN TODAS LOS MODELOS A 2'50 pesetas semanales

Las hay Industriales, Domésticas, Rotativas, Oscilantes, Vibrantes y Familiar recíproca.

PIDANSE CATÁLOGOS ILUSTRADOS

Representante en Sitges:

JOSE SELVA; Calle Águila, 4

en donde encontrarán, como siempre, toda clase de piezas, agujas y demás accesorios exclusivamente para las acreditadas máquinas de la CASA SINGER.

IMPRESA
JACINTO SANTACANA
SITGES

SOBRE-MONEDER

PERA LA CIRCULACIO DE VALORS EN METALLIC

Survey Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Novembre de 1899

El Sobre-Moneder circula entre tots els pobles de la Península, Islas Balears, Canarias y Costas de África, y ahont no hi hagi Administració de Correos, están obligats a admétre a la circulació els carters y peatons rurals. El Sobre-Moneder és el medi més cómodo, sencill y segur pera remetre diner per correos certíficat, desde cinch céntims fins a 50 pesetes, en qualsevol classe de moneda y en tota mena de fraccions. Ab el Sobre-Moneder s'evitan al públich las molestias de tots els sistemas de giros; no és necessari el requisit de coneixement y s'entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poblet més petit. És indispensable pera encàrrechs al Comerç, suscripciones de periódichs, demandas de librerías, pensions, mesados, etc., etc. Unich que resol las dificultades de giro de peñas cantitades. El Sobre-Moneder té la garantía del Estat, que abona la cantidad declarada en esa de extrayio. La Compañia Arrendataria de Tabacos té la exclusiva para la venta del Sobre-Moneder; l'expén en tots els Estanchs al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el 10 per 100 de Premi de venta. Las demandas als Representants y subalterns de dita Compañia Arrendataria en cada Provincia.

Oficina: Serrano, 16: MADRID

Camiseria y Corbateria
32, BOQUERIA, 32
BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas á mida

DR. MAGIN FARRAN

Cirujano - DENTISTA
NORTEAMERICANO

VIRMANUEVA Y GELTRU

Rambla Principal, n.º 51

Horas de visita: Días laborables
Los lunes y martes:
de 2 y media á 6 de la tarde;
miércoles: de 9 y media á una.

Las manufacturas alemanas al precio de coste más 10 por 100

Relojes de toda clase
joyería y platería
máquinas para retratar (desde 25 Ptas.)
cinematógrafos (desde 50 Ptas.)
máquinas para coser (desde 75 Ptas.)
máquinas para escribir (desde 100 Ptas.)
bicicletas (desde 75 Ptas.)
motocicletas (desde 300 Ptas.)
automóviles (desde 3000 Ptas.)
armas de toda clase
juegos y lentes de última moda
muebles de toda clase
confección para Señora y Caballero

poniéndose en cuenta el precio original de coste. El beneficio de la casa consiste únicamente en 10% que se aumentan el precio de coste mencionado.

Por ejemplo: N.º 10000 A, reloj de oro para Señora
precio de coste Ptas. 22'50
más 10% » 2'50
precio de venta Ptas. 25'00

Se efectúan pedidos desde 25 pesetas en adelante

Facilidades de pago para personas de garantía

En todos los ramos susodichos hay constantemente objetos usados que por cualquier motivo se venden á precios excepcionales. — Una lista mensual de tales ocasiones se manda á

quien la desee. — Pídanse ofertas (incluyendo el-sello para la contestación) á la casa

Arnold Feuer, Berlin-Charlottenburg, Gervinusstr. 24

Los respectivos catálogos con dibujos y precios se mandan contra envío de 1 peseta en sellos de correo que el hacer un pedido se deduce del importe. Indíquese el artículo que se desea.

Cárta para Alemania cuestan 25 céntimos. No se pueden admitir las cartas insuficientemente franqueadas.

Se admiten representantes serios

El Dr. S. FONT Y FALP ab J. ARMENGOL Y JUVANTENY
(metge dentista) (mecanic dentista)

Ha trasladat son gabinet del carrer de Sant Francisco, 36, al

Carrer Isla de Cuba, núm. 8, SITGES

: : : : el cual será obert tots els dissabtes : : : :

BARCELONA: Carrer CLARIS, núm. 38, xanflá Carrer de Diputació

MALVASIA de Ca'n LLOPIS

Se'n ven a 10 rals litro
y també embotellada

Carrer Sant Bonaventura, 19: SITGES

MAGÍ HILL RECADER de Sitges a Barcelona

S'ha fet càrrech de l'acreditada «Agencia Carbonell», servint ab la meteixa puntualitat tots els encàrrechs que se li confin.

SITGES: Carrer Major, 41, pis; y Carrer de Jesús, 4

BARCELONA:

Gignés, 12; Petritxol, 12; y Passeig de Gracia, 56

DOS VIATGES DIARIS

GRAN ÉXITO

DIEZ MIL suscriptoras en seis meses

La Reine de la Mode

Revista de Modas Francesas; la más completa y la más práctica. — Se recomienda en todas las casas. — Se publica del 5 al 10 de cada mes. — 120 modelos de todas clases de vestidos para señoras, niñas, niños, un patrón cortado al natural contenido en una : : : cubierta artística en colores : : :

PRECIOS DEL ABONO

Un año, 12 ptas., 6 meses 6'50 ptas.
Número de muestra, 1'25 pesetas

NOTA. — Con el fin de recompensar a los clientes que nos honran con su confianza, regalaremos por cada abono u orden de renovación hecho directamente una magnífica carpeta para conservar las figuras : : : : : rines : : : : :

Se suscribe en la imprenta de este periódico

EL GLOBO: Major, 13

Gran assortit de BEBES y artículos de lujo para REYS, rebuts directament d'una fabrica alemanya.

PREUS SENSE COMPETENCIA

Gran Tintorería de robes usades

a l'altura de les millors de sa classe
BENET - DURAN

Se treballa la seda, llana, cotó, yute, vellut, etc.
ESPECIALITAT EN EL RENTAT EN SEC
MAJOR, 25: SITGES

Nou horari de trens

Surten de Barcelona cap a Sitges

A les 5'50: Correu per Picamoixons, ab 1.ª, 2.ª y 3.^a
» 8'35: Exprés per Valencia, ab cotxes 1.ª, 2.ª y 3.^a
» 9'23: Correu per Madrid, ab 1.ª, 2.ª y 3.^a
» 10'06: Mixte per Tarragona, ab cotxes 1.^a y 2.^a
» 11'47: Lleuger per Vilanova, ab cotxes 2.^a y 3.^a
» 13'05: Correu per Reus, ab cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a
» 15'04: Mixte per Madrid, ab cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a
» 18'24: Lleuger per Tarragona, cotxes 2.^a y 3.^a
» 20'05: Correu per Valencia, cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a

Surten de Sitges cap a Barcelona

les 5'06: Tren mixte, ab cotxes de classes 2.^a y 3.^a
» 6'42: Correu de Valencia, cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a
» 8'31: Lleuger de Tarragona, cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a
» 9'48: Mixte de Tarragona, ab cotxes 3.^a
» 11'36: Mixte de Madrid, ab cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a
» 14'14: Lleuger de Vilanova, ab cotxes 2.^a y 3.^a
» 16'18: Correu de Madrid, ab cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a
» 17'16: Exprés de Valencia, ab cotxes 1.^a y 3.^a
» 19'20: Lleuger de Sant Vicens, cotxes 2.^a y 3.^a
» 21'28: Mixte de Valencia, ab cotxes 2.^a y 3.^a

APRENENT Se'n necessita un en aquesta impremta

PHOSPHORRENAL == ROBERT

GRAN RECONSTITUYENTE